

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 83/2012
24.10.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. R.J., zbog krivičnog dela nasilje u porodici iz člana 194. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 778/12 od 28.09.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3619/12 od 10.07.2012. godine, u sednici veća održanoj 24.10.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 778/12 od 28.09.2012. godine UVAŽAVA SE kao delimično osnovan i utvrđuje da je pravnosnažnim rešenjem Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3619/12 od 10.07.2012. godine povređen krivični zakon u korist okr. R.J. – član 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 194. stav 1. KZ, dok se zahtev za zaštitu zakonitosti u delu koji se odnosi na povredu zakona iz člana 369. tačka 3. ZKP i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Osnovnog suda u Valjevu K. 189/12 od 09.03.2012 .godine prema okr. R.J., zbog izvršenja krivičnog dela nasilje u porodici iz člana 194. stav 1. KZ, izrečena je mera bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi.

Odlučujući povodom žalbe okr. R.J., Apelacioni sud u Beogradu je rešenjem Kž1 3619/12 od 10.07.2012. godine, po službenoj dužnosti preinačio prvostepeno rešenje tako što je odbio predlog Osnovnog javnog tužioca u Valjevu za izricanje mere bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi i obustavio postupak protiv okr. R.J., zbog krivičnog dela nasilje u porodici iz člana 194. stav 1. KZ.

Protiv navedenog rešenja Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3619/12 od 10.07.2012. godine Republički ujavni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 778/12 od 28.09.2012. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. i 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i utvrdi da je tim rešenjem povređen krivični zakon u korist okr. R.J.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. st. 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća, u prisustvu branioca, adv. D.Ž. i u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa rešenjem protiv koga je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je drugostepenim rešenjem povređen krivični zakon – član 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 194. stav 1. KZ.

Naime, drugostepeni sud je obustavio postupak protiv okr. R.J., zbog krivičnog dela iz člana 194.

stav 1. KZ, nalazeći da krivično delo za koje je okrivljen, po zakonu nije krivično delo.

Dajući razloge za takav stav, drugostepeni sud je u obrazloženju rešenja naveo da ugrožavanje spokojstva i telesnog integriteta člana porodice predstavlja posledicu a ne radnju izvršenja predmetnog krivičnog dela, zbog čega se u konkretnom slučaju, ne može primeniti odredba člana 112. stav 30. KZ, odnosno da za postojanje tog dela po stavu drugostepenog suda nije dovoljno da učinilac predmetnog dela jednom ugrozi spokojstvo i telesni integritet člana svoje porodice, kako je to okrivljenom u ovom postupku stavljeno na teret, već je neophodno da ugrožavanje traje kraće ili duže vreme, odnosno da ugroženost predstavlja jedno kontinuirano stanje u kome se nalazi član porodice.

Ovakav stav Apelacionog suda u Beogradu je, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, neprihvatljiv iz sledećih razloga:

Naime, kod krivičnog dela nasilje u porodici iz člana 194. KZ radi se o takozvanoj posledičnoj radnji izvršenja, koja sadržajno može biti različita, ali se mora tumačiti u kontekstu načina izvršenja navedenih u članu 194. stav 1. KZ – primena nasilja, pretnja da će se napasti na život ili telo i drsko ili bezobzirno ponašanje.

Radnja izvršenja predmetnog krivičnog dela koja je, dakle, definisana posledicom, određena je trajnim glagolom, te se, u smislu odredbe člana 112. stav 30. KZ, smatra da je delo učinjeno ako je radnja izvršena jednom ili više puta. Prema tome, okrivljeni je, suprotno stavu drugostepenog suda, na način opisan u predlogu za izricanje mere bezbednosti i izreci prvostepenog rešenja, opisanim radnjama izvršenim u jednom događaju dana 01.07.2010. godine ugrožavao spokojstvo i telesni integritet svoga oca kao člana porodice i time ostvario sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 194. stav 1. KZ. Stoga je drugostepeni sud, preinačenjem prvostepenog rešenja i odbijanjem predloga za izricanje mere bezbednosti, te obustavom postupka, povredio krivični zakon u pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, na šta se osnovano ukazuje u podnetom zahtevu.

Nalazeći, iz iznetih razloga, da je drugostepenim rešenjem povređena odredba člana 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 194. stav 1. KZ, Vrhovni kasacioni sud je utvrdio da je tim rešenjem povređen zakon u korist okrivljenog ne dirajući u pravnosnažnu odluku protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut.

Republički javni tužilac kao osnov podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti navodi i povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. ZKP, ali o toj povredi u zahtevu ne daje nikakvo obrazloženje, pa stoga Vrhovni kasacioni sud nalazi da je u tom delu podneti zahtev neosnovan.

Ocenjujući navode zahteva da je drugostepenim rešenjem učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, zbog izostanka jasnih, uverljivih i konkretnih razloga o odlučnim činjenicama, dok su dati razlozi nejasni i protivrečni, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev i u tom delu neosnovan.

Suprotno ovim navodima zahteva, drugostepenim rešenjem nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u smislu navoda zahteva. Drugostepeni sud je, kako je napred navedeno, povredio krivični zakon – član 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 194. stav 1. KZ jer je zauzeo pogrešan stav po pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, ali je za takav stav dao razloge koji nisu nerazumljivi niti protivrečni.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredaba člana 425. stav 2. i člana 424. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.